

HAŞR BEDENSEL Mİ RUHSAL MI? (12)

(...dünden devam)

Tevbe kötülüklerin ruh üzerindeki izini siler

Kötü eylemlerin azâbından korunmak için onların izini tevbe ile, güzel eylemlerle silmek gerekir. Kur'ân, yapılan iyiliklerin, kötülüklerin izini gide-receğini vurgulamaktadır.

Ebedî azap diye bir şey olmaz. Kur'ân, iyilik yapana on kat sevap verileceğini, kötülük yapana ise sadece yaptığı kötülük kadar ceza verileceğini vurgulamaktadır. Yapılan iyiliğe fazlasıyla ödül vermek erdemdir. Ama bir kötülüğe, fazlasıyla ceza vermek zulümdür. Allah zulümden münezzehtir.

Esasen âhiretteki ceza da kulun yaptığı kötülüklerin izini silme, kulu cennete gitmek için belli bir temizlik düzeyine erişirme amacına bağlıdır. Arınmayan ruhlar cennete giremez.

Arınmak da ya bu dünyada güzel ahlak ve eylemlerle olur veya kul ruhunu kötü eylem ve düşünceleriyle kirletmişse âhirette bu eylemlerinin oluşturduğu cezayı çekmekle olur. Kul kötü düşünce ve eylemlerinin kirliliğinden kurtulunca çıkıp cennete gider.

Her ruh, eninde sonunda olgunlaşmaya mahkûmdur.

Kur'ân'da kulun sonsuzca cehennemde kalacağı ifadesi yoktur. Kur'ân'daki *ebed* ve *ulûd* sözcükleri, sonsuzca değil, uzun zaman anlamına gelir. Bu mesele öyle vaizlerin anlattığı gibi değildir. Allah kuluna, kendi can damarından daha yakındır. Kulun nefes alması O'nun lütfu, sevgisi ve rahmeti sayesinde. Bir hadiste

kul Allah'a bir karış yaklaşırsa Allah'ın ona bir kulaç yaklaşacağı, kul Allah'a yürüyerek giderse Allah'ın ona koşarak gideceği

belirtilmektedir. Bu söylem, Allah'ın kula ne kadar yakın olduğunu simgeler.

"Canı mutlu eden ancak tek Allah'a ibadettir."

İbâdet, Allah sevgisi, gerçekten insanı mutlu eder. Allah en çok sevilmeğe lâyıktır. Çünkü bütün güzelliklerin kaynağı O'dur. Bir âyet: "**Mâ esabeke min hasenetin feminallah vema esâbeke min seyyietin femin nefsik** : Başına gelen her iyilik

Allah'tan, başına gelen her kötülük de sendendir."

(

Nisâ: 98/79)

"Hâşa zulmetmez kuluna Hudâsı,

Kulun çektiğidir kendi cezası"

Yunus Emre Hazretleri Allah'ın kulunu yakmaktan hoşlanmayacağını ne güzel dillendirmiş!

Hâşa senden ey Rabbülenâm

Sen temâşâ kılasun ben hoş yanam

(Ey yaratıkların padişahı, benim cayır cayır ateşte yanmamı seyretmek senin şanına yakışmaz. Hâşâ sen böyle bir şey yapmazsın.)

(devamı yarın..)